

WSTĘP

14 III 2022 roku Bóg skierował do nas i do ludzkości żądanie, że chce pokuty od świata. Zagwarantował, że ci, którzy podejmą pokutę, nie będą wygnani ze swoich domów. Wszystkich jednak ludzi Bóg zmusi do pokuty, bo bez niej nie są zdolni do nawrócenia. Apel Boga jest bardzo konkretny: Teraz albo nigdy.

Przedstawiając te Orędzia, Bóg zaznacza od razu, że zagłada przyjdzie na świat w dniu, w którym zabraknie pokutujących. W tym dniu Bóg spuści na Ziemię ogień swego gniewu. Stąd Bóg apeluje do nas, abyśmy wystąpili z tego pokolenia i podjęli dzieło pokuty, czyli unizenia się przed Bogiem, aby Jego gniew złagodzić. Oto Bóg pragnie uczynić ciebie człowiekiem na tej ziemi w dziele pokuty, od którego nie odwróci wzroku. Na tych, którzy te Orędzia przeczytają, spocznie odpowiedzialność za Serce

Boga. W tym momencie Bóg oddaje swoje Serce człowiekowi i każe mu czynić z nim, co zechce. Od tego momentu może człowiek uczynić z gniewem Bożym, co zechce i co uważa za słuszne. Bóg w tej ostatecznej bitwie, do której zaprasza ludzkość, nie żartuje. Kogo ma ukarać, ukarze. Kogo ma ocalić, ocali. Ty, ukochany Czytelniku, masz zdecydować o tym.

To wielkie dzieło pokuty, jakie pragnie Bóg rozpocząć od naszej Ojczyzny Polski, ma się składać z nawrócenia i różnych form pokutnych. Wedle zamierzenia Boga trzonem tej pokuty ma być codzienna Msza święta, post o chlebie i wodzie do trzech dni w tygodniu, codzienna 15-minutowa adoracja Najświętszego Sakramentu w kościele, trzygodzinny post eucharystyczny i post milczenia przed Ofiarą Mszy świętej.

Bóg Ojciec w swojej strategii drogi pokuty między słowami sygnalizował, że jeszcze

udzieli nam łaski głębszego poznania tajemnicy Ofiary Mszy świętej. Otrzymaliśmy te Orędzia w miesiącu wrześniu i październiku tego roku 2022. Przedstawiają one ogromną głębię istoty Ofiary Mszy świętej, jako ostatecznej deski ratunku dla tej cywilizacji.

Nadszedł dla nas czas wyboru najsilniejszej i najskuteczniejszej formy pokuty. Codzienna Ofiara Mszy świętej, która jest Ofiarą Boską i ma charakter nadprzyrodzony, jest jedną, jedyną formą uwielbienia Boga pochodzenia czysto Boskiego. Jest nabożeństwem najskuteczniejszym i najobfitszym w łaskę. Pełnym i doskonałym, które przynosi pożytek samemu Bogu, uwielbiając Go w sposób doskonały.

Te Orędzia o tej formie pokuty są ostatecznym wezwaniem Boga do ludzkości. W wymiarze „czasoprzestrzennym” Boga jest to ostatnia godzina, w której przychodzi nam

żyć, przed przyjściem Chrystusa Króla. Ten czas wyboru przeminie bezpowrotnie. Stąd przychodzący Bóg mówi do nas: *Wzywam. Proszę. Przynaglę. To jest teraz.* Bóg ubolewa nad stanem świata, nad stanem głębokiego opętania ludzkości. Dlatego, mówiąc o potędze Mszy świętej, zwraca się do nas z potrójnym przynagleniem: *Nie tylko przypominam, nie tylko zachęcam, ale krzyczę na całe gardło: Msza święta to Ofiara przejednania gniewu Bożego!*

Polska została wybrana jako narzędzie na zrealizowanie Woli Bożej. Sam Bóg tę swoją Wolę nazwał *Drogą Narodowej Pokuty*. Wybrał Polskę, bo w tym kraju *Ofiara jest sprawowana z zachowaniem właściwej formy nabożeństwa, z zachowaniem właściwych słów Konsekracji i z dbałością o osobę kapłana, osobę przeznaczoną do sprawowania Najświętszej Ofiary.*

Oto właśnie Ciebie, i wielu Tobie podobnych na tej polskiej ziemi, powołał Bóg do

życia, aby od ciebie otrzymać tę Ofiarę, która może zmienić ostateczny los Ziemi i jej mieszkańców. Kraj, w którym żyjesz, religia, którą twoja cała istota otrzymała wraz z mlekiem matki, pokora, którą oddychasz na tej upokarzanej ziemi, są narzędziami, które ukształtowały cię na doskonałą ofiarę, przebłaganie Mojej sprawiedliwości. Żyjesz dla codziennej Ofiary Mszy świętej, dla tej godziny, dla tej wielkiej sprawy, aby podjąć dziś tę pokutę i wypełnić swoje powołanie.

Z tych ludzi, którzy tak jak ty oddychają Jezusem, Jego Ofiarą i Jego Słowem, zapragnąłem uczynić sobie resztę, dla której się zmiłuję. Dlatego wsłuchaj się teraz w twoje serce i w jego bicie. Ono ci mówi: Żyję dla tej godziny, aby w zjednoczeniu z Ofiarą Najwyższego Boga odpokutować złe życie, brak wiary, brak miłości tego pokolenia. To jest jedyny powód, dla którego bije twoje serce.

Ta godzina wybiła. Bóg czeka, dopóki ta godzina trwa. Zapal tę iskrę i nie odkładaj tej decyzji: „Panie, oto jestem”. Jeśli tego przebudzenia nie będzie, Bóg nas zapewnia, że świat się zawali. Nasze dziś jest Bożym teraz. *Proszę was o pokutę teraz, nie potem. Potem będzie już za późno. Chcę, abyście się nawracali teraz. Nawiedzali Najświętszy Sakrament teraz. Uczestniczyli w codziennej Ofierze Mszy świętej teraz i pościli w tej chwili. Potem nie ma już znaczenia. Nie zdążycie się nawrócić, aby Mnie przebłagać. Jak wzburzony ocean wyleję się na ludzkość w Mojej Sprawiedliwości. To nie będzie czas pokuty, ale kary. Będziecie wówczas pościć. Będziecie pokutować. Nie będzie to jednak miało znaczenia. Przymuszeni okolicznościami, a nie dobrowolną ofiarą.*

Jeśli oddychasz Jezusem, Jego Ofiarą, Jego Słowem, to należysz do tych, których Bóg zaprzagnął uczynić sobie „resztą”, dla której

zmiłuje się. Tę starannie wybraną przez siebie „resztę”, Bóg błogosławi i przypomina: „To jest teraz”.

W tym ostatecznym wezwaniu tym razem dla Boga jest bardzo ważny odzew ludzi.

Dziś mamy przekazaną na temat pokuty konkretną wiedzę teologiczną podyktowaną przez samego Boga. Potrzebny jest jeszcze chętny do realizacji wielkiego zadośćuczynienia Bogu na *Drodze Narodowej Pokuty*. Mocno wierzę, że, drogi Czytelniku, Bóg Ciebie „cylnie”. Jeśli nie, to nie należysz do wybranych na tę ostatnią godzinę. Jeśli tych „cylniętych” zabraknie, góry i pagórki, przykryjcie nas!

Ks. dr hab. Piotr Maria Natanek